

[Jens Thoft]

sig godt på sin ordførertale, men jeg vil da råde fru Elisabeth Arnold til, næste gang hun skal forberede en ordførertale, at gennemlæse Det Radikale Venstres udmærkede program på dette punkt, for forudsætningen i det radikale program for afskaffelsen af formueskatten er, at alle de øvrige indtægtsarter bliver beskattet, at bl.a. kapitalgevinsterne bliver beskattet, og det, der er problemet, er jo lige præcis, at da kapitalgevinsterne ikke bliver beskattet, er formueskatten et absolut nødvendigt korrektiv. Jeg vil altså foreslå fru Elisabeth Arnold at læse Det Radikale Venstres program.

Fru Elisabeth Arnold kunne ikke forstå, hvad nedslagsreglerne for det vandrette skatte-loft var for noget. Jeg er ked af, at fru Elisabeth Arnold ikke har forberedt sig ved at læse Formueskatteudvalgets betænkning, for deri er der en meget, meget grundig gennemgang af de fuldstændig afsindige og absurde virkninger af det vandrette skatte-loft. Det betyder f.eks., at nogle multimillionærer af den sidste krone, de tjener, kun betaler 29 pct. i skat. Der var mange folkepensionister og efterlønsmodtagere, der ville være lykkelige for kun at skulle betale 29 pct. i skat af den sidst tjente krone. Men det er virkeligheden som følge af disse afsindige regler. Jeg har i øvrigt i vort forslag på side 4 meget nøje gennemgået de tåbelige virkninger, der er af det vandrette skatte-loft.

Til sidst siger fru Elisabeth Arnold, at udtrykket »en mere retfærdig formueskat« er et besynderligt og bøjeligt begreb. Jeg vil gerne understrege, at for mig betyder en mere retfærdig formueskat, at folk med store formuer betaler mere i formueskat end folk med små formuer, men sådan er det ikke i dag; det har jeg også givet nogle regneeksempler på i det forslag, vi er kommet med. Vi har et eksempel med en skatteyder, der har en formue på 50 mio. kr., som er investeret i fast ejendom. Det formueskattepligtige beløb er minus 2 mio. kr., så der skal ikke betales formueskat.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Af hensyn til Folketingstidendes pålidelighed synes jeg lige, det skal fremgå, at der var et enkelt af fru Elisabeth Arnolds tal, der var markant forkert: Formueskatteprovenuet udgør knap 4 promille af den samlede offentlige sektors indtægter.

Og så er det, som hr. Jens Thoft sluttede med at sige, sådan, at de, der betaler disse knap 4 promille, bestemt ikke er dem, der har formueskattepligtige formuer på over 10 mio. kr. Tværtimod kan man stort set sige, at når man kommer op på at have over 10 mio. kr., er det en frivillig skat; så er det, ligesom om man, om jeg så må sige, giver bidrag til julens nød eller betaler noget formueskat. Det er dem, der ligger under 10 mio. kr., som betaler formueskat i dette land.

Så nævnte hr. Lykketoft – med erfaringerne fra dengang, da han var minister – 3 grupper, som han mente særlig betalte formueskat. Nu er det jo heldigvis længe siden, at hr. Lykketoft var minister, og det varer endnu længere, før han igen bliver det. Derfor skal vi bare lige fastslå, at de dage, da landadelen og byggespekulanterne betalte formueskat, er udrundet og i hvert fald fik deres endelige afslutning den 1. i forrige måned med valutaliberaliseringen. De to grupper betaler ikke formueskat mere eller er i hvert fald hastigt på vej væk fra det.

Derimod har hr. Lykketoft ret i, at man har den gruppe, som er låst fast i at have nogle virksomheder, der er groet op, og som man på et eller andet tidspunkt for 20–30 år siden har omdannet til aktieselskaber. De rammes meget, meget hårdt, og deres arbejdspladser rammes hårdt, men det er jo, fordi Folketinget ikke har villet vedtage Fremskridtspartiets forslag om at klare det. Det har vi jo fremsat lovforslag om for mange, mange år siden, men vi har ikke kunnet få det vedtaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Lykketoft vil jeg gerne sige tak for den venlige afklaring af Socialdemokratiets synspunkter vedrørende fordelingen af formueskatteydere, og til hr. Glistrup vil jeg sige tak for korrektionen vedrørende formueskatteprovenuet i det store regnskab.

Til hr. Jens Thoft vil jeg sige, at jeg ikke føler, det er en forudsætning for at kunne forstå disse meget indviklede, absurde regler, at man læser Formueskatteudvalgets betænkning. Det kan være, jeg simpelt hen er for ubegavet til at kunne forstå, hvad der står i den, og hr. Jens Thofts beskrivelse af mekanismerne ved det skrå og det vandrette skatte-loft gjorde mig i hvert fald ikke så forfærdelig meget klogere. Men jeg vil